

Nd.

726. Frumvarp til laga

[184. mál]

um hlutatryggingasjóð bátatútsvegsins.

(Eftir 3. umr. í Ed.)

1. gr.

Stofna skal sjóð, er heiti hlutatryggingasjóður bátatútsvegsins. Heimili hans og varnarþing er í Reykjavík.

2. gr.

Hlutverk sjóðsins er að bæta aflahluti útgerðar og skipshafna, þegar almennan aflabrest ber að höndum. Trygging samkvæmt lögum þessum er skyldutrygging.

3. gr.

Sjóðurinn skiptist í tvær deildir, sildveiðideild og almenna fiskideild.

Réttindi í sildveiðideild eiga öll íslensk skip bátaflotans, sem gerð eru út á sildveiðar með herpinót eða svipuðum veiðarfærum.

Réttindi í almennu fiskideildinni eiga þau skip bátaflotans, sem þorskveiðar stunda með línu, botnvörpu, dragnót, netum o. s. frv., ef skipshöfn er ráðin upp á hlut eða hundraðshluta af aflaverðmæti.

4. gr.

Með reglugerð, er sjóðstjórnin semur og samþykkt hefur verið af stjórnnum eftirfarandi aðila: Landssambands íslenskra útvegsmanna, Alþýðusambands Íslands og Fiskifélags Íslands, og staðfest af ráðherra, skal ákveða:

1. Bótatímabil, er miðist við vertíðarskipti í hverri veiðistöð. Stundi skip ekki veiði allt bótatímabilð, skerðist bótaréttur þess við það hlutfallslega.
2. Skiptingu veiðisvæða og verstöðva í flokka, þannig að í sama flokki séu þau veiðisvæði og þær verstöðvar, sem líkust hafa skilyrði fyrir sama meðalveiðimagni á hverri vertíð, hvort heldur um er að ræða sildveiði eða þorskveiði.
3. Skiptingu veiðiskipa í flokka, þannig að í sama flokki séu skip, sem líkust hafa skilyrði fyrir sama meðalveiðimagni, með tilliti til stærðar, veiðiútbúnaðar o. fl.
4. Meðalveiðimagn skipa í hverjum flokki fyrir sig, eftir því á hvaða svæði skipin veiða, hvaða tíma árs þau veiða og hvaða veiði þau stunda.

Meðalveiðimagn, sem þannig er ákveðið fyrir hvern flokk skipa, skal gilda sem meðalveiðimagn, er reikna skal út bótagreiðslur úr sjóðnum, þar til sömu aðilar hafa á sama hátt ákveðið annað. Verði ágreiningur um einstök ákvæði reglugerðarinnar, sker ráðherra úr.

5. gr.

Skylt er útgerðarmanni að láta innrita veiðiskip sitt hjá sjóðstjórninni eigi síðar en degi áður en það byrjar og tilkynna þá jafnframt, hvar og hvers konar veiði skipinu er ætlað að stunda. Skipar sjóðstjórnin þá skipinu þegar í ákveðinn

flokk, sbr. 4. gr. Skytt er einnig að tilkynna stjórninni, þegar skip hættir veiðum eða breytir um veiðiaðferð. Vanræksla á tilkynningu varðar réttindamissi til bóta-greiðslu úr sjóðnum.

6. gr.

Það telst almennur aflagrestur, ef meðalafli skipa í einhverjum flokki er minni en 75% af hinu ákveðna meðalveiðimagni, sbr. 4. gr. Kemur þá til aðstoðar sjóðs-ins, með þeim takmörkunum, sem lög þessi ákveða.

7. gr.

Stjórn sjóðsins skipa 3 menn. Skulu þeir skipaðir af ráðherra til 4 ára í senn, á þann hátt sem hér segir: einn samkvæmt tilnefningu Landssambands ísl. útvegs-manna, annar samkv. tilnefningu Alþýðusambands Íslands og þriðji án tilnefningar, og er hann formaður stjórnarinnar. — Enn fremur skipar ráðherra tvo endurskoð-
endur.

Ráðherra ákveður þóknun sjóðstjórnarinnar og endurskoðenda.

Fiskifélag Íslands annast afgreiðslu sjóðsins undir eftirliti sjóðstjórnar og yfir-stjórn ráðherra. Stjórnar- og afgreiðslukostnaður greiðist af fé sjóðsins, og skiptist hann á fiskideild og síldveiðideild í réttu hlutfalli við tekjur þeirra seinasta reikn-ingsár.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Reikningar sjóðsins skulu birtir í B-deild stjórnartíðindanna.

8. gr.

Stofnfé sjóðsins er:

Helmingur eignaraukaskatts, sem innheimtur verður samkvæmt II. kafla laga nr. 128 1947, um dýrtíðarráðstafanir.

Nú nær stofnfé samkvæmt þessari grein ekki fimm milljónum króna, og skal ríkissjóður þá leggja fram það, sem til vantar.

Stofnfé sjóðsins skiptist að jöfnu milli fiskideildar og síldveiðideildar.

9. gr.

Árlegar tekjur sjóðsins eru:

1. ½% útflutningsgjald af öllum útfluttum sjávarafurðum, öðrum en þeim, sem koma frá botnvörpuskipum, hvalveiðum og selveiðum. Skal gjald þetta reiknað á sama hátt og annað útflutningsgjald af sömu vöru.
2. Framlag úr ríkissjóði á móti 1. lið.
3. Vextir og aðrar tekjur af eignum sjóðsins. Ríkissjóður sér um innheimtu tekna samkvæmt 1. og 2. tölulið þessarar greinar. Tekjur samkvæmt 1. tölulið skiptast á deildirnar þannig, að tekjur vegna síldveiða falla til síldveiðideildar, en tekjur vegna þorskveiða til þorskveiðideildar. Tekjur samkvæmt 2. lið skiptast til deildanna í sömu hlutföllum.

10. gr.

Nú hefur almennur aflagrestur orðið á einhverju veiðisvæði, svo að til sjóðs-ins kasta kemur um bætur. Skal þá hvert það skip, sem aflar 45% eða minna af meðalafli skipa þess flokks á viðkomandi veiðisvæði, fá bætt 40% af því, sem vantar á meðalafli, og síðan, með vaxandi afla, lækkandi hundradshluta bóta samkv. eftirfarandi reglu:

Skip sem aflar	45 % af meðalafli fær	40 % bætur af því sem á vantar	meðaltal.
— — — 46 — — —	— — — 39 — — —	— — — — — — —	—
— — — 47 — — —	— — — 38 — — —	— — — — — — —	—
— — — 48 — — —	— — — 37 — — —	— — — — — — —	—
— — — 49 — — —	— — — 36 — — —	— — — — — — —	—
— — — 50 — — —	— — — 35 — — —	— — — — — — —	—

Skip sem aflar	51 % af meðalafla fær	34 % bætur af því sem á vantar	meðaltal.
— — —	52 — —	— 33 —	— — —
— — —	53 — —	— 32 —	— — —
— — —	54 — —	— 31 —	— — —
— — —	55 — —	— 30 —	— — —
— — —	56 — —	— 29 —	— — —
— — —	57 — —	— 28 —	— — —
— — —	58 — —	— 27 —	— — —
— — —	59 — —	— 26 —	— — —
— — —	60 — —	— 25 —	— — —
— — —	61 — —	— 24 —	— — —
— — —	62 — —	— 23 —	— — —
— — —	63 — —	— 22 —	— — —
— — —	64 — —	— 21 —	— — —
— — —	65 — —	— 20 —	— — —
— — —	66 — —	— 19 —	— — —
— — —	67 — —	— 18 —	— — —
— — —	68 — —	— 17 —	— — —
— — —	69 — —	— 16 —	— — —
— — —	70 — —	— 15 —	— — —

Skip, sem fá 71—74% af meðalafla, fá bætt þannig, að þau fái það, sem á vantar, að afli þeirra nái 74,5% að meðaltali. Þau skip, sem náð hafa aflaverðmæti yfir 75% að meðaltali, njóta ekki bóta úr sjóðnum.

Hrökkvi fé sjóðsins ekki til úthlutunar samkvæmt ofanskráðu, skal úthlutun lækkuð hlutfallslega. Á sama hátt má stjórn sjóðsins, að fengnu samþykki ráðherra, hækka úthlutun, ef mikil þörf er fyrir bætur og fjárhagur sjóðsins leyfir.

Aldrei má ganga nær sjóðnum en svo, að eftir standi allt stofnfé hans.

11. gr.

Ef skip veiða minna en 20% af meðalafla viðkomandi flokks, skal sjóðstjórnin rannsaka sérstaklega, hvernig á slíku aflaleysi stendur. Ef þá kemur í ljós, að víta-verð vanræksla eða óstjórn á útgerðinni á verulegan þátt í aflaleysinu, er sjóðstjórninni heimilt að draga úr þeim bótum, sem viðkomandi skipum bæri samkv. hinni almennu reglu 10. greinar, eða fella bæturnar alveg niður, ef um mikil víti er að ræða.

12. gr.

Nú fær útgerðarmaður fé úr sjóðnum, og getur stjórn hans þá krafizt þeirrar tryggingar af útgerðarmanninum, sem henni þykir þörf, fyrir því, að fénu verði varið til greiðslu á eftirtöldum gjaldaliðum í þeirri röð, sem hér er talið: Kaup og fæði skipverja, váttryggingargjöld og önnur hliðstæð gjöld, eftir því sem greiðslur hrökkva til hverju sinni.

13. gr.

Sjóðurinn telst stofnaður með gildistöku laga þessara, og skulu tekjur samkv. 9. gr. innheimtar frá þeim tíma, en þó skulu bætur úr sjóðnum fyrst greiddar, er hann hefur starfað minnst eitt ár.

14. gr.

Þeir, sem fá bætur samkvæmt lögum þessum, eru skyldir að láta reikningaskrifstofu sjávarútvegsins í té reikninga um rekstur skipa þeirra, sem bætur eru miðaðar við, í því formi, sem reikningaskrifstofan ákveður.

15. gr.

Ráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd þessara laga.

16. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög nr. 109 30. des. 1943, um hluttryggingafélög.

17. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.